

"בעלי חיים והומור". קרין דזנט, צילום: קובי בס

העץ הנדיב של קרין

מאחורי בילבולית הליצנית שמטפלת בילדים באמצעות בעלי חיים והרבה הומור, עומדת קרין דזנט, בת 34 מכפר יונה, שהחליטה לעזור לילדים גם באמצעות הספר שכתבה "עץ התפוזים פוגש חברים" rutib@omer-media.co.il < **רותי ברמן** >

חברותי ומאד אוהבת לעזור ולהקשיב. התפי-
נית הייתה במהלך הלימודים לקראת התור-
אר", מספרת דזנט, "עבודתי בתור מדריכה
בחוגי חיות, כך נחשפתי לסוגי אוכלוסיות
מגוונות והבנתי עד כמה המפגש עם בעלי
החיים תורם להם ומסייע להם במגוון רחב
של כישורי החיים. לקראת סיום התואר,
נודע לי על מקצוע הטיפול באמצעות בעלי
חיים. בדקתי את הנושא לעומק ומיד ידעתי
כי מצאתי את המקצוע האידיאלי עבורי – זה
המשלב בין אהבתי לבעלי החיים ואהבתי
לבני האדם".

במסגרת עבודתה כמטפלת עם בעלי
חיים עובדת דזנט עם ילדים ומבוגרים בעלי
קשיי למידה והתנהגות היפראקטיביות, שיי-
תוק מוחין, לקויות ראייה ושמיעה, סוגי אר-
טיזם ופיגור שכלי, נוער בסיכון, קשישים
ותשושי נפש.

לליצנות, היא אומרת, יש יתרון בעבודה
עם ילדים. "תמיד היו אומרים שאני מצחיקה
וחברותית וממגנטת אלי אנשים", מספרת
דזנט, "בתור נערה התחלתי כסייעת שמצי-
טרפת לליצנים ועוזרת לסחוב ציוד. סיימתי
קורס ליצנות רפואית והחלטתי שהליצנות
שלי תשלב שני דברים שילדים מאוד אוה-
בים: אהבה לבעלי חיים והומור. כבילבולית
אני מופיעה עם מגוון של בעלי חיים. העבור
דה עם ילדים צריכה להיות בגובה העיניים.
אם ילד יושב בכיסא גלגלים, אני מתיישבת
בגובה שלו או אפילו מתחתי, אני לא עומד
דת. תמיד המטופל בגובה העיניים, או מעלי,
אף פעם לא מתחתי. אני לומדת מילד בן
שלוש או מקשיש בן 97 דברים חדשים כל
יום".

לתמורה, לתת כי אתה אוהב, והעץ נותן לכו-
לם".

את ההשראה לכתוב הספר שאבה דזנט
מעיסוקיה. היא מעבירה שיעורים בנושאי
טבע ובעלי חיים בבתי ספר, גני ילדים, בבתי
אבות ובימי הולדת. "אני מייצרת מערכי שיי-
עוד המעשירים את המפגשים המועברים גם
על ידי מדריכים השוכרים את מערכי השיי-
עוד שלי ואף מקבלים הדרכה מקצועית ממד-
ני", היא אומרת, "תוך כדי יצירת מערכי
השיעור, כתבתי גם כמה סיפורים בנושאי
חגים וטבע. קיבלתי פידבקים טובים מגננות
שהציעו לי לכתוב ספר העוסק בטבע משולב
באלמנטים חינוכיים. קיבלתי את הרעיון
והתחלתי לכתוב. המטרה בכתובת הספר
היתה להשאיר חותם. בספר יש זיקה לעולם
החי והטבע מהם אפשר להכיר את בעלי החי-
ים וללמוד מתכונותיהם השונות ודרכם גם
על אודות ערכים אנושיים חשובים בחיינו:
רגישות, נכונות לעזור, התחשבות, נאמנות,
מחויבות, טיפוח ערך החברות, חינוך הערך
העצמי, קבלת השונה, אהבת השונה, הכרת
תודה, עשיית מעשים טובים, קיום הבטחות
ואהבת בעלי חיים. בטוב הלב ובתמימות
שבי, אני מצליחה להעביר מסר חינוכי-ערכי
לילדים, ואולי להחזיר גם את ההורים לאחור
לתקופת הילדות שלהם".

פתאום היד נפתחת

הספר כתוב בחריזה, אלמנט שמשרה
תחושת של זרימה. גם האיורים עדינים ונעי-
מים לעין. "עם השנים, חיפשתי מקצוע הרר
מה לוותרנירה, מקצוע שישלב עזרה הן
לבעלי החיים והן לאנשים, היות ואני אדם

ק ריין דזנט, בת 34 מכפר יונה,
מוכרת בעיקר כבילבולית
הליצנית שמטפלת בילדים באי-
מצעות בעלי חיים. דזנט, בעלת
תואר במדעי ההתנהגות, מורה
בכירה בחינוך המיוחד, ליצנית
רפואית, מנחה חוגי טבע ומפעילה ימי הול-
דת ואירועים עם בעלי חיים, היא כעת גם
סופרת ילדים, לאחר שהוציאה ספר ילדים
בשם "עץ התפוזים פוגש חברים".

לתת בלי לקבל

באמצעות עץ תפוזים היא מעבירה ליל-
דים מסר של תקווה, חברות ואהבה, עזרה הר-
דית וקבלת האחר. כספר מתואר המארג
העדין בטבע ומערכת יחסי הגומלין של
קבלה ונתינה. הספר מספר על עץ בעל לב
זהב, עליו חייכן, נכון תמיד לעזור, לגדול
ולקטן. הסיפור מתחיל בנימה פאסימית
כאשר בוקר אחד העץ מוצא עצמו בודד בשי-
טח, לעומת שאר העצים הגרים ביחד בפרדס.
זה מתחיל בבדידותו של העץ, אבל מסתיים
עם מסר אופטימי. יכולתו של העץ להסתכל
על חצי הכוס המלאה, ליבו הרחב, נדיבותו
ורצונו העז לעזור הופכים אותו לעץ שמח
המוקף חברים רבים.

"עץ הוא דמות מרכזית בטבע וסביבו יש
חיים עשירים", אומרת דזנט, "בספר מתואר
ריים יחסי גומלין בין החיפושית והעץ. העץ
מזמין אותה לנוח על ענפיו הפורחים ובתמור-
דה היא מציעה לפזר את אבקת הפרחים שלו
באהבה. יש כאן אהבה ונתינה הדדית, אבל
מתוך מטרה לתת כרי לתת ולא כרי לקבל
חזרה. המסר הוא לתת באהבה בלי לצפות